

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/220/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015154
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3119015154.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného O. N., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., N. XXXX/XX, t. č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS Dubnica nad Váhom dňa 10.03.2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Fialu a prísediacich Vincenta Bezdedu a Dagmary Nedomovej takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona sa návrh odsúdeného O. N., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z a m i e t a .

odôvodnenie:

Dňa 26.09.2019 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného O. N., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd následne o predmetnom návrhu rozhodol uznesením sp. zn. 6Pp/220/2019 zo dňa 25.11.2019, a to tak, že odsúdeného podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody a zároveň určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Proti uvedenému rozhodnutiu zahlásil po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí prokurátor sťažnosť, o ktorej rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 23Tos/8/2020 zo dňa 29.01.2020, a to tak, že zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým súd rozhodol o podmiennečnom prepustení odsúdeného. Zároveň krajský súd uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že:

„Krajský súd sa ale zatiaľ nemôže stotožniť s ďalším záverom súdu prvého stupňa, že u odsúdeného boli splnené obe materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Prvá materiálna podmienka spočíva v tom, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie. Krajský súd sa nestotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že by odsúdený takéto polepšenie preukázal.

Z hodnotenia ústavu na výkon trestu je zrejmé, že toto je skôr negatívne v smere splnenia tejto zákonnej podmienky. Odsúdený sa vo výkone trestu do rozhodnutia súdu prvého stupňa nachádzal skoro 4 roky a za tento čas si nevytvoril podmienky na udelenie čo i len jednej disciplinárnej odmeny. Naopak bol u neho zaznamenaný negatívny poznatok - porušenie interných predpisov, pretože vedome napriek poučeniu porušil zákaz nadväzovať kontakt

s inými osobami v rozpore so zákonom. Odsúdený tiež podľa hodnotenia nevykazuje disciplinárny trest, čo teda znamená, že už bol počas výkonu trestu disciplinárne potrestaný, ale tento trest mu bol neskôr zahladený s účinkami, ako keby nebol potrestaný. Je potrebné aj uviesť, že ani „priemerné“ správanie nespĺňa podmienku preukázania polepšenia.

Neuniklo pozornosti krajského súdu, že súd prvého stupňa pri hodnotení splnenia druhej materiálnej podmienky vychádzal z neaktuálneho odpisu registra trestov odsúdeného, ktorý bol vyžiadany ku dňu 02.11.2015. Súd prvého stupňa si totiž nevyžiadal pre konanie

o návrhu odsúdeného jeho aktuálny odpis registra trestov. Ak by si ho vyžiadal, zistil by, že odsúdený má aktuálne v registri trestov evidovaných už 20 odsúdení (z toho v mnohých prípadoch konajúce súdy rozhodli o upustení od uloženia súhrnného trestu) a nie 12 odsúdení, ktoré pri svojom rozhodovaní zohľadňoval. Z uvedeného potom vyplýva, že prevýchova odsúdeného je podstatne sťažená.

Krajský súd len upozorňuje, že zmyslom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu,

bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má

pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Úlohou súdu prvého stupňa po vrátení veci na nové konanie bude vyžiadať si aktuálne hodnotenie odsúdeného z ústavu na výkon trestu, prípadne si vyžiadať aj rozhodnutia súdov

v iných jeho trestných veciach, aktualizovať správy o jeho povesti, najmä si vyžiadať aktuálny odpis jeho registra trestov, tieto dôkazy potom oboznámiť na verejnom zasadnutí,

pri zachovaní práva odsúdeného sa k nim vyjadriť, a opätovne posúdiť vo vyššie naznačenom smere, či sú u neho splnené obe materiálne podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie

z výkonu trestu odňatia slobody. Súd prvého stupňa bude musieť zohľadniť i tú skutočnosť, že vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý odsúdený aktuálne vykonáva, bolo v iných jeho 4 trestných veciach upustené od uloženia súhrnného trestu, t.j. konajúce súdy boli názoru, že

na splnenie účelu trestu nie je potrebné odsúdenému ukladať iný prísnejší trest než ten, ktorý vykonáva. Keďže súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatel'ovi uložený, ak by sa o všetkých zbiehajúcich trestných činoch rozhodovalo

v spoločnom konaní, bude súd prvého stupňa povinný vychádzať z predpokladu, že odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody uložený nielen pre trestný čin podľa § 215 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, ale aj pre trestné činy,

pre ktoré bola v iných jeho 4 trestných veciach síce uznaná vina, ale bolo upustené

od uloženia súhrnného trestu. Súd prvého stupňa zároveň opätovne vo veci rozhodne v súlade s vyššie prezentovaným právnym názorom krajského súdu.“

Súd na základe vyššie uvedeného vytýčil termín verejného zasadnutia, na ktorom vec znovu prejednal.

Zo skráteného výpisu klienta (č. I. 118) súd zistil, že odsúdený je vo výkone súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 78 (sedemdesiatosem) mesiacov so zaradením

do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 6T/6/2007 zo dňa 03.11.2015, pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zákona č. 140/1961 Zb., na ktorého výkon nastúpil dňa 02.12.2015 a ktorý má predpokladane po započítaní doby výkonu trestu v inej veci (16.06.2015 - 02.12.2015) vykonať dňa 16.12.2021.

Vyššie uvedeným rozsudkom súd z dôvodu uloženia súhrnného trestu zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/127/2011 zo dňa 24.06.2015.

Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta od dňa 16.10.2019.

V zaslanom hodnotení na odsúdeného (č. I. 117) ústav uviedol, že: „Menovaný je slobodný, má ukončené vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa, pred výkonom trestu odňatia slobody bol živnostník. Menovaný

bol dodaný do výkonu väzby do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice. Počas výkonu väzby bolo jeho správanie v súlade so stanovenými normami. Po odsúdení začal v tunajšom ústave vykonávať trest odňatia slobody. Po premiestnení vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (ďalej len "ústav") od 14.07.2015. Po absolvovaní nástupného oddielu bol komisiou zaradený do kolektívu odsúdených s diferenciačnou skupinou B. Adaptácia menovaného na podmienky výkonu trestu v tunajšom ústave prebiehala s menšími problémami, ktoré postupne za pomoci intervencie zvládol. Jeho správanie a vystupovanie voči personálu je komunikatívne, sebavedomé, formálne podriadivé a väčšinou slušné. V záťažových situáciách sa u neho stupňuje kritickosť, hostilita voči okoliu a nátlakové správanie s cieľom dosiahnutia svojich požiadaviek. Bolo však zaznamenané jedno porušenie interných predpisov, keď vedome napriek poučeniu porušil zákaz nadväzovať kontakt s inými osobami v rozpore so zákonom. Okrem uvedeného príkazy a nariadenia príslušníkov zväčša rešpektuje. V kolektíve odsúdených je jeho správanie komunikatívne, sebavedomé a nekonfliktné, pričom nebol poverený žiadnou funkciou. Svoje osobné veci si udržiava v primeranom poriadku a čistote, zásady osobnej a kolektívnej hygieny dodržiava. Svoju trestnú činnosť priznáva, ale má k nej nedostatočne kritický a racionalizujúci postoj. Počas výkonu trestu nebol menovaný zaradený do pracovného procesu z dôvodu nedostatku vhodnej práce v ústave. V rámci činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapájal do čistiacich a upratovacích činností v sektore i mimo neho, v poslednej dobe sa do týchto činností nezapája pre zhoršený zdravotný stav. V rámci kultúrno-osvetovej činnosti je pasívny, nezúčastňuje sa na spoločne organizovaných aktivitách v ústave ani sa nepodieľa na ich organizovaní. Sporadicky sa zúčastňuje na podujatiach v sektore. Vo svojom voľnom čase je skôr pasívny, keď najmä sleduje televíziu a počúva rozhlas. Je členom šachového krúžku. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava predovšetkým s rodičmi formou korešpondencie, návštev a telefonovania. Ich vzájomné vzťahy je možné hodnotiť ako pozitívne a podporujúce, pričom rodičia ho podporujú aj po materiálnej stránke zasielaním balíkov. Počas doterajšieho výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený, disciplinárny trest nevykazuje. Stanovený program zaobchádzania odsúdeného je zameraný na osvojenie si pravidiel rešpektovania právnych noriem, zvyšovanie právneho a morálneho vedomia, zvyšovanie primeranej zodpovednosti za svoje konanie, vytvorenie reálneho sebezobrazu, predvídanie dôsledkov svojho konania a analýzu trestnej činnosti, zmysluplné využívanie voľného času, zapájanie sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného a prehlbovanie vzťahov s najbližšími. Bod edukácia plní čiastočne z dôvodu nedostatočne kritického a racionalizujúceho postoja k trestnej činnosti a porušenia interných predpisov. Bod aktivity vo voľnom čase plní čiastočne z dôvodu rezerv vo využívaní voľného času. Body zaradovanie do práce a vzťahy s vonkajším prostredím plní. Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Rizikovými oblasťami sú najmä opakované páchanie trestnej činnosti, voči ktorej sa vyjadruje čiastočne kriticky, závažnosť trestného činu, dlhy a emocionálne problémy počas výkonu trestu. Záverom hodnotenia konštatujem, že menovaný čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a neodporúčam podmienené prepustenie.“

Z odpisu Registra trestov SR (č. I. 98) a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 20-krát súdne trestaný, a to prevažne pre majetkovú trestnú činnosť (13-krát trestný čin podvodu, 10-krát pre trestný čin sprenevery).

Z odpisu Registra trestov SR tiež vyplynulo, že u odsúdeného bolo upustené vzhľadom na v súčasnosti vykonávaný trest odňatia slobody od uloženia súhrnného trestu, a to v týchto trestných veciach:

- Okresný súd Košice I sp. zn. 7T/26/2016,
- Okresný súd Košice II sp. zn. 7T/74/2016,
- Okresný súd Košice - okolie sp. zn. 5T/107/2016,
- Okresný súd Kežmarok sp. zn. 1T/20/2016.

Súd tiež zistil, že v prípade trestnej veci Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/127/2011 vzhľadom na uloženie trestu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, a to v týchto trestných veciach:

- Okresný súd Košice I sp. zn. 6T/21/2015,
- Okresný súd Košice II sp. zn. 8T/106/2012,

- Okresný súd Košice II sp. zn. 3T/94/2011,
- Okresný súd Košice - okolie sp. zn. 3T/19/2014,
- Okresný súd Košice - okolie sp. zn. 5T/3/2016.

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s písomným hodnotením a zároveň dodal, že od vypracovania nedošlo k žiadnej zmene.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že: „Váženy súd, skôr ako začnem argumentovať nové dôvody a skutočnosti na moje podmienené prepustenie musím zdôrazniť, že nové hodnotenie na moje podmienené prepustenie vypracované ústavom ÚVTOS Dubnica nad Váhom mi bolo predložené k oboznámeniu až 06.03.2020 o 13.00 až po mojom naliehaní na pána pedagóga, ktorému som predložil aj písomnou formou, že žiadam kópiu tohto hodnotenia. Po tom ako som preštudoval toto hodnotenie, pred podpisom som sa pána pedagóga spýtal na slovné spojenie, ktoré uviedol v hodnotení citujem „pokyny a príkazy príslušníkov ZVJS zväčša rešpektuje, chcel som aby mi ozrejmil situáciu, kedy som tieto príkazy neuposlúchol“, takúto situáciu mi nevedel ozrejniť, alebo takáto situácia, nebola, namiesto toho mi argumentoval, že slovo zväčša tam uviedol z dôvodu, že moja osoba podáva množstvo žiadostí, podnetov a sťažností a to písomnou formou, keď mám voči niečomu výhrady. Vzhľadom na danú skutočnosť pedagóg O. F. N., mojej osobe v zmysle svojej právomoci sa zjavne snaží zneprijať, základné práva a to podaním námietok a výhrad písomnou formou. Podľa môjho názoru popiera tzv. listinu základných práv a slobôd. Preto v naznačenom smere podčiarkujem ten fakt a skutočnosť, že jednoznačne preukázal zaujatosť voči mojej osobe ako takej. Som toho názoru, že takýto človek nemôže objektívne hodnotiť, kritickosť postoja mojej osoby k páchaniu trestnej činnosti. Svoje konanie som oľutoval, hanbím sa za to, svoju vinu som prijal, čím je daný základný predpoklad mojej nápravy. Pokiaľ sa v hodnotení v ÚVTOS Dubnica nad Váhom uvádza, že odsúdený plní jednotlivé body programu zaobchádzania len čiastočne je nutné dodať, že je to dané mojím veľmi zhoršeným zdravotným stavom, nemôžem sa zúčastňovať mnohých aktivít. V tomto kontexte musím poukázať na to, že hoci podľa príslušného ústavu sa resocializačná prognóza odsúdeného javí byť vzhľadom na stredné riziko sociálneho zlyhania menej priaznivou, toto hodnotenie vychádza zo súhrnného skóre, ktoré som ako odsúdený získal na tom dotazníku, ktorý nezohľadňuje celý rad. Nízkemu riziku sociálneho zlyhania zodpovedná 0-5 bodov. Moja osoba získala 7 bodov a to najmä preto, že som bol v minulosti viackrát súdne trestaný. Som muž pričom zdôrazňujem že posudzovaním pohlavia a následne udeľovania 1 bodu porušuje zákon č. 365 z roku 2004 Z. z. a to antidiskriminačný zákon. Mám za to, že pokiaľ je čo i len jeden dôkaz nezákonne získaný a bol súčasťou hodnotenia, pre výrok rozhodnutia alebo pre hodnotenie, bolo by také rozhodnutie nezákonné a v trestnom konaní nepoužiteľné. Váženy súd, toto nemôže viesť k správne rozhodnutiu, keď už jedna z premís je nesprávna, teda v rozpore s antidiskriminačným zákonom. Chcel by som poukázať na skutočnosť, že ústav mi vyčíta porušenie interných predpisov, predkladám súdu ako dôkaz čestné vyhlásenie môjho otca. Vzhľadom na skutočnosť, že telefón, ktorý patril môjmu otcovi, bol odovzdaný môjmu synovi a používal ho on. Obidva telefóny som mal povolené, ale pán vedúci výkonu trestu za mnou prišiel v roku 2015, že vraj som porušil interné predpisy lebo som telefonoval mojej bývalej, čo nie je pravda, volal som svojmu synovi, s bývalou mám zlý vzťah. Moja bývala je v 7 prípadoch obžalovaná voči mojej osobe. A vedie sa s ňou 94 konaní na občianskom právnom súde, kde som žalobcom. Čestné vyhlásenie prikladám ak dôkaz. Chcem tým poukázať na to, že mám negatívny zápis, že som nadvezoval nepovolené kontakty a to tým, že som mal komunikovať so svojou bývalou priateľkou telefonicky, čo však nie je pravda, o čom zakladám čestné vyhlásenie môjho otca, že som telefón, cez ktorý malo dôjsť k nepovolenému kontaktu odovzdal svojmu vnukovi, s ktorým som mal oprávnenie telefonovať a mal som ho medzi povolenými osobami. Chcem uviesť, že skutok je z roku 2004 a bol som odsúdený vo roku 2015. Preto predkladám uznesenie NS SR, v ktorom sa konštatuje, že pokiaľ konanie trvá viac ako 8 rokov má byť zastavené. V mojom prípade to trvalo 13 rokov. Ani som sa k tomu neodvolal. Už som nemal silu. Ako som už uviedol súdim sa a veľa študujem. Chcel by som predložiť aj dôkaz o tom, že vediem súdne spory s GP SR o náhradu škody, kde som bol nezákonne stíhaný aj vo väzbe pred týmto trestom sa bol som oslobodený. Chcel by som uviesť a pripomenúť aj skutočnosť, že v hodnotení ústavu sa uvádza, že môj stanovený program zaobchádzania odsúdeného je zameraný na osvojenie si pravidiel rešpektovania právnych noriem. Mňa to baví, súdim sa o majetok, ktorý mi ukladal, a chcel predložiť súdu iné hodnotenie kde sa táto skutočnosť vyskytuje a kde je uvedené, že sa pripravujem vo svojom čase na súdne pojednávanie, ktorých je dosť veľa. Riešim to právnou cestou. Chcem ozrejniť aj skutočnosť, že chodím na veľa súdnych pojednávaní a vzhľadom k tomu som eskortovaný do Košíc, kde som bol umiestňovaný na cele s mladistvými, štyrmi až piatimi, vždy ma okradli a ja som všetko riešil právnou cestou, nikdy sa nestalo to, že by som ich vyfackal ako

tvrdil v Košiciach. Všetky moje kroky od kedy som vykone trestu idem mojou cestou. Preto nemôžem súhlasiť s konštatovaním KS TN, kde nie je vraj splnená materiálna podmienka. V predošlej dobe by som určite reagoval inak, možno by som na radu pedagóga na ňu dal a tých mladistvých by som vyfackal, veľa vecí som si uvedomil, že všetko chcem riešiť právnou cestou, kvôli môjmu synovi, aby som sa o neho mohol starať. Momentálne je u svokry. Moja bývala je neviem kde, lebo na súdne pojednávania sa nedostavuje, čiže mám za to, že som plnil všetky zákonné podmienky na podmiennečné prepustenie a musím pripomenúť, že mám tých odsúdení viac, ako krajský súd vyčítal, ale boli to prípady, ktoré boli z jedného obdobia, policajti to rozkúskovali na veľa oddelení aby mi uškodili. Po čase som prišiel na to, že moja bývala má pomer s jedným z tých policajtov, teda možno viem prečo to tak bolo. Lebo sa ma chceli zbaviť. Chcem poukázať na zhoršujúci sa zdravotný stav, z dôvodu, že pred rokom som mal bublinu na hlavnej aorte o priemere 44 mm v dnešnej dobe je to 57 mm. Mám za to, že plnením si svojich povinností a svojim správaním počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody som preukázal polepšenie, do takej miery, že možno očakávať že povediem v budúcnosti riadny život. Ústav mi vyčíta dlhy, ktoré vznikli po mojom výkone trestu a to z objektívnej zodpovednosti, lebo moja bývala používala auto, ktoré bolo na moje meno dokopy 6.800,- EUR. Ja som to nevedel ovplyvniť tieto dlhy. Keď som mal dlhy, tak som si ich všetky riešil. Dnes má každý človek nejaké dlhy, a úvery. dokonca aj štát.

Prokurátor okresnej prokuratúry sa verejného zasadnutia nezúčastnil.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

- a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,
- b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,
- c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa ods. 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 66 ods. 4 Tr. zákona ak ide o podmiennečné prepustenie podľa odseku 1 písm. c), kontrolu technickými prostriedkami možno skončiť najskôr po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmienčnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmienčným prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoviť mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> Ak ide o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, súd určí skúšobnú dobu na desať rokov a súčasne nariadi probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do piatich rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> Podmienčne prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienčného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), ale nebola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh nie je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienčné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienčnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky tak aj vzhľadom na právny názor vyslovený v rozhodnutí krajského súdu považuje súd túto podmienku za nespĺnenú, keď prihliadol v podstate na priemerné správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, pričom ten sa dopustil aj jedného disciplinárneho previnenia (nadväzovanie nepovolených kontaktov). Pokiaľ ide o skutkové námietky ohľadom predmetného previnenia v tomto je potrebné uviesť, že súd rozhodujúci o žiadosti o podmienčné prepustenie nie je orgánom oprávneným skúmať otázku viny v prípade disciplinárnych previnení. Ďalej súd prihliadol k tomu, že odsúdený za celkom dlhý čas výkonu trestu nevykazuje žiadnu disciplinárnu odmenu, no najmä pretrváva u neho nedostatočne kritické nazeranie na svoju trestnú činnosť, ktorú racionalizuje.

Súd zároveň konštatuje aj nespĺnenie tretej podmienky, t. j. dôvodného očakávania vedenia riadneho života odsúdeným na slobode, teda neexistencie rizika jeho recidívy. V prípade odsúdeného je podľa názoru súdu riziko recidívy veľké. Súd v tomto poukazuje aj na hodnotenie ústavu na výkon trestu, ktorý neodporučil odsúdeného podmienčne prepustiť.

Súd pri hodnotení rizika recidívy prihliadol najmä na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý bol doposiaľ celkom 20-krát súdne trestaný. Je síce pravda, že v prípade viacerých odsúdení ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, teda nejde o recidívu, avšak súd musel prihliadnuť aj k početnosti tejto trestnej činnosti, z ktorej súdu vyplýva vyšší sklon k páchaniu trestnej činnosti zo strany odsúdeného ako aj vyššia miera narušenia jeho osobnosti. Uvedené skutočnosti v spojení s nedostatočne kritickým nazeraním na trestnú

činnosť a jej racionalizovaním zo strany odsúdeného nedáva podľa súdu dostatočnú záruku, že povedie riadny život na slobode.

Súd sa tak stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý neodporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť. Súd len dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu o podmiennečné prepustenie, súd primárne vychádza zo záverov hodnotenia ústavu, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho odporúčanie spochybňovali.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam, ako aj vzhľadom na povahu spáchaného trestného činu a vzhľadom na ústav (minimálny stupeň stráženia), v ktorom odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd zamietol návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.